

UCHWAŁA Nr 24/VIII/2018

Rady Gminy Zagnańsk z dnia 21 grudnia 2018 roku

w sprawie Gminnego Programu Wspierania Seniorów na lata 2019 - 2025

Na podstawie art. 18 ust. 1 w zw. z art. 5c ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 ze zm.) oraz art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1508 ze zm.), Rada Gminy Zagnańsk uchwala co następuje:

§ 1. Uchwala się „Gminny Program Wspierania Seniorów na lata 2019 - 2025” stanowiący Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Zagnańsk.

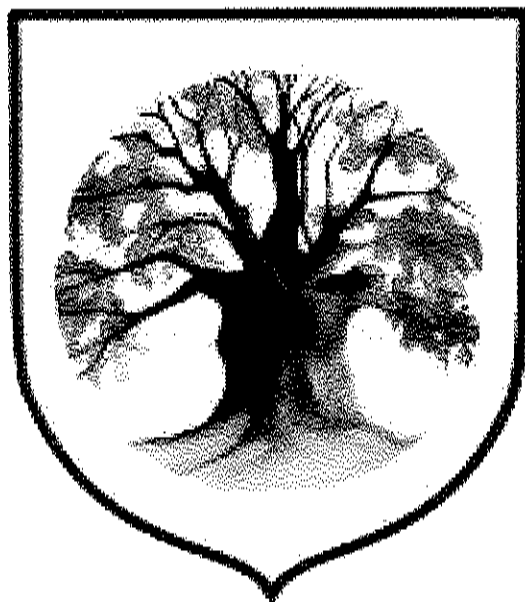
§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY

Urszula Jończyk

Załącznik
do Uchwały Nr 24/VIII/2018
Rady Gminy Zagnańsk
z dnia 21 grudnia 2018 roku

GMINNY PROGRAM WSPIERANIA SENIORÓW NA LATA 2019 -2025

GMINA ZAGNAŃSK

WSTĘP

Osoby bierne zawodowo w wieku określanym jako „poprodukcyjny” stanowią znaczny odsetek naszego społeczeństwa. Granice starości są umowne i można powiedzieć, że jest to kwestia indywidualna. Na użytek tego programu przyjęto, że osoba starsza to osoba powyżej 60 roku życia. Przewiduje się, że w Polsce jak i większości krajów europejskich, znacząco wzrośnie liczba osób starszych. Polska jest krajem gdzie żyje najwięcej młodych emerytów. Wiele kobiet w wieku 55 lat i wielu mężczyzn w wieku 60 lat zaczęło korzystać z systemu emerytalnego, aktualnie wiek emerytalny to 60 lat dla kobiety i 65 lat dla mężczyzny. Część z emerytów podejmuje aktywność zawodową, pewna grupa angażuje się w pomoc na rzecz własnych rodzin, podejmują działalność społeczną ale istnieje ogromny, niewykorzystany potencjał sprawnych pod względem psychologicznym osób które pozostając bierne, wyłączają się z życia społecznego, z czasem tracąc zdolność funkcjonowania w dynamicznie rozwijającym się społeczeństwie.

Najbardziej popularne sposoby spędzania czasu na emeryturze to oglądanie telewizji, spotkania ze znajomymi, chodzenie do kościoła, słuchanie radia i muzyki, a także czytanie książek, czasopism i gazet – wynika z najnowszego badania CBOS, przeprowadzonego na liczącej 1013 osób reprezentatywnej próbie losowej dorosłych mieszkańców Polski.

Prawie wszyscy emeryci deklarują, że w wolnym czasie oglądają telewizję (98 proc.), zdecydowana większość spotyka się ze znajomymi i przyjaciółmi w domu (87 proc.) lub poza domem (76 proc.), chodzi do kościoła (81 proc.), słucha radia, muzyki (81 proc.), czyta książki, czasopisma, gazety (80 proc.), odwiedza rodzinę, krewnych poza swoim miejscem zamieszkania (77 proc.) oraz chodzi na spacer i piesze wycieczki (73 proc.).

Ponad połowa pytanym uprawia działkę lub ogród (55 proc.). Duża grupa pomaga rodzinie – opiekuje się wnukami, prawnukami (44 proc.), pomaga w prowadzeniu domu (34 proc.) lub w działalności zarobkowej rodziny (29 proc.), opiekuje się chorymi lub niepełnosprawnymi członkami rodziny (22 proc.).

Znaczący odsetek osób pobierających świadczenia emerytalne poświęca się swojemu hobby, rozwija zainteresowania (44 proc.), uprawia sport (35 proc.), ale tylko nieliczni się doksztalcają – uzupełniają wiedzę (8 proc.), uczestniczą w kursach (6 proc.) czy też uczą się języków obcych (6 proc.). Mniej więcej co trzeci emeryt podróżuje po kraju, zwiedza różne miejsca (35 proc.), natomiast o połowę mniejsza grupa (17 proc.) podróżuje po Europie i świecie.

Mniej więcej jedna czwarta emerytów korzysta z nowoczesnych technologii (23 proc.), uczestniczy w życiu kulturalnym – chodzi do muzeów, galerii, na wystawy (23 proc.), do kina (22 proc.), do teatru, opery, na koncerty (22 proc.).

Niewielu emerytów poświęca się pracy społecznej na rzecz innych osób, społeczności lokalnej, sąsiadów, parafii (12 proc.) lub w charakterze wolontariusza (2 proc.). Również stosunkowo niewielu uczestniczy w działalności jakiejś grupy, wspólnoty religijnej (9 proc.).

Większość emerytów (65 proc.) deklaruje, że ma tyle wolnego czasu, ile im potrzeba. Co piąty (21 proc.) uważa, że ma za dużo wolnego czasu, a co siódmy (14 proc.) – że za mało.

niż pozostali podejmują niemal wszystkie analizowane rodzaje aktywności. Zdecydowana większość tej grupy poświęca czas na swoje hobby, uczestniczy w kulturze, podróżuje, uprawia sport, korzysta z komputera i Internetu. Należą do niej najmłodszy emeryci, najlepiej wykształceni, znajdujący się w najlepszym położeniu materialnym, najlepiej oceniający swój stan zdrowia. Średnia wieku w tej grupie wynosi 63 lata.

Jedna czwarta ogółu emerytów spędza czas w bardzo mało aktywny sposób. Głównymi rodzajami aktywności jest oglądanie telewizji, chodzenie do kościoła, spotkania ze znajomymi i przyjaciółmi w domu oraz słuchanie radia i muzyki. W tej grupie są emeryci najstarsi, najgorzej wykształceni, w najtrudniejszym położeniu materialnym, najgorzej oceniający swój stan zdrowia. Przeciętny przedstawiciel tej grupy ma 74 lata.

Natomiast połowa emerytów spędza czas w umiarkowanie aktywny sposób. Przeciętny przedstawiciel tej grupy ma 68 lat i na tle dwóch pozostałych charakteryzuje się średnim poziomem wykształcenia, średnim poziomem zamożności, a także jako średni ocenia stan swojego zdrowia.

Wśród emerytów co dziesiąty (11 proc.) deklaruje, że niezależnie od pobieranych świadczeń emerytalnych pracuje zarobkowo. Jako powód kontynuowania pracy najczęściej podawano chęć pozostania jak najdłużej aktywnym zawodowo oraz konieczność dorabiania do emerytury. Wśród niepracujących emerytów zdecydowana większość (69 proc.) nie wyraża chęci dalszej pracy, zaś 17 proc. badanych chciałaby pracować, ale nie pozwala im na to stan zdrowia, a 11 proc. twierdzi, że nie ma dla nich pracy.

Niemal wszyscy badani pobierający świadczenia emerytalne deklarują, że utrzymują się z emerytury (98 proc.).

Gminny Program Wspierania Seniorów zakłada włączenie jednostek organizacyjnych, instytucji kultury, sektora organizacji pozarządowych oraz firm prywatnych do działań służących na rzecz poprawy jakości życia i aktywizacji seniorów. Instytucje i stowarzyszenia realizują bardzo wiele ważnych dla seniorów funkcji i potrzeb. Warto promować te, które są szczególnie istotne dla osób w wieku 60+, tj. samokształcenie, poznawanie środowiska, poszerzanie wiedzy i umiejętności, aktywność kulturalna, wypełnianie wolnego czasu, utrzymywanie więzi towarzyskich, stymulacja psychiczna i fizyczna, gdyż wpływają na ich aktywność społeczną.

Program jest skierowany do osób powyżej 60 roku życia mieszkających w Gminie Zagnańsk. Dzięki uczestniczeniu w programie, seniorzy będą mogli korzystać z promocji i ofert przygotowanych przez firmy i instytucje specjalnie z myślą o nich. Każdy mieszkaniec gminy, który ukończył 60 lat, będzie mógł przystąpić do programu poprzez złożenie wniosku, aby otrzymać kartę seniora. Korzystać z przygotowanych ofert, będzie można po okazaniu imiennej karty seniora wraz z dokumentem tożsamości.

„Gminny Program Wspierania Seniorów na lata 2019-2025” obejmuje zadania wykraczające poza obligatoryjną działalność samorządu, tworząc pakiet działań skierowanych do seniorów zamieszkałych na terenie gminy Zagnańsk. Udział w programie nie jest uwarunkowany sytuacją dochodową. Kryterium jest ukończenie 60 roku życia.

W Programie ujęte są cele wynikające z Rządowego Programu na Rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych, dotyczące między innymi poprawy jakości i poziomu życia osób starszych oraz zagospodarowanie potencjału poprzez umożliwienie im aktywności społecznej.

II. Analiza problemowa. Starzenie się społeczności – wymiar społeczny, ekonomiczny.

1. Starzenie się społeczeństwa wywołuje szereg różnych, często długotrwałych i niemożliwych do ograniczenia zjawisk skutkujących m.in.

- obciążeniem publicznych budżetów
- obciążeniem systemów emerytalnych i zabezpieczenia społecznego,
- dopasowaniem gospodarki, a w szczególności miejsc pracy w związku ze starzeniem się siły roboczej
- potencjalnymi brakami na rynku pracy, w związku z mniejszą liczbą osób w wieku produkcyjnym
- zapotrzebowaniem na większą liczbę przedstawicieli zawodów ochrony zdrowia
- większym zapotrzebowaniem na usługi opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej (zinstytucjonalizowanej).
- potencjalnym konfliktem międzypokoleniowym związanym z podziałem zasobów.

Istotnym w pomyślnym starzeniu się jest m.in. dobry stan zdrowia, dobra kondycja psychiczna i fizyczna, zachowana samodzielność funkcjonalna, dogodne warunki bytowe, sprzyjające czynniki środowiskowe, dobre relacje rodzinne, mocna sieć wsparcia społecznego, a także dobre wykształcenie jednostki, prawidłowe nawyki, zachowana aktywność życiowa i społeczna, poczucie szczęścia, zadowolenie i satysfakcja z życia, pozytywny bilans życia. Osiągnięcie stanu pomyślnego starzenia się naszej społeczności jest możliwe poprzez stworzenie warunków umożliwiających rozwijanie i utrwalanie: aktywności psychicznej, fizycznej i społecznej seniorów.

Aktywność psychiczna

Istotą aktywności psychicznej seniora jest pozytywne nastawienie do życia, akceptacja starości i śmierci. Osoby z taką postawą mają poczucie własnej wartości i zdolność samooceny. Są przyjaźnie nastawione do innych, zainteresowane światem, w miarę możliwości aktywne. Taka aktywność najpowszechniej wyraża się w uczestnictwie w Uniwersytetach III Wieku, które realizują program dydaktyczny, będący odpowiedzią na potrzeby intelektualne aktywnych seniorów. Formami aktywizującymi seniorów są również wszelkiego rodzaju stowarzyszenia seniorskie, kluby seniorów, dzienne domy dla osób starszych. Z ofertą organizowania wypoczynku, czy rekreacji, propagowania czytelnictwa wśród seniorów, uprawiania amatorskiej działalności artystycznej występują ośrodki kultury i stowarzyszenia seniorskie. Udział w rozwoju funkcji poznawczych seniora mają nowoczesne technologie, w tym internet.

Zaspakajanie potrzeb poznawczych seniorów i jednocześnie rozwój tych potrzeb determinuje tzw. dobrostan psychiczny, który jest gwarantem prawidłowego funkcjonowania jednostki w środowisku.

Aktywność fizyczna

Podniesienie aktywności społecznej seniorów oraz stworzenie systemu wczesnej rehabilitacji zapobiega powstawaniu i pogłębianiu się niepełnosprawności wśród osób w wieku poprodukcyjnym. Zachowanie dobrej sprawności fizycznej przez osoby starsze oddała konieczność organizowania usług społecznych i socjalnych, co powinna uwzględniać lokalna polityka społeczna, z drugiej strony wczesna interwencja i pomoc w zorganizowaniu pomocy nieformalnej jest często najskuteczniejszą formą wsparcia i przeciwdziałania społecznemu wykluczeniu seniorów.

Aktywność społeczna

Zaangażowanie w działalność społeczną jest jedną z form aktywności osoby starszej. Trudno jednak oczekiwać, że seniorzy będą preferować aktywność na rzecz społeczności lokalnej względem innych form aktywności np. działań na rzecz własnej rodziny. Społeczna aktywność nieformalna realizowana na rzecz bliższej, czy dalszej rodziny, znajomych sąsiadów, współpracowników wzmacnia pozycję seniora. Wielu seniorów wykazuje aktywność na polu religijnym, uczestnicząc w działaniach organizacji religijnych, organizując akcje charytatywne, wspomagając wolontariat. Skala tego typu aktywności nie jest jednak znacząca. Formalny udział seniorów, podobnie jak osób młodszych w organizacjach pozarządowych kształtuje się na niskim około 16 % poziomie. Ważniejszym od samej przynależności jest faktyczne uczestnictwo w działaniach takich organizacji.

Uogólniając podstawową barierą dla aktywności społecznej seniorów jest niski poziom kapitału społecznego, głównie niski poziom zaufania do ludzi i instytucji publicznych.

2. Edukacja o starości, do starości i w starości jako czynnik wpływający na aktywność oraz zachowanie dobrego stanu zdrowia i niezależności osób starszych.

Zjawiska demograficzne pokazują, że wydłuża się ludzkie życie, żyjemy dłużej w starości, przy czym ta ostatnia zaczyna dotyczyć coraz częściej ludzi lepiej wykształconych, zdrowych, z rozbudzonymi aspiracjami i pomysłami na życie. W zderzeniu z tą grupą, ciągle jeszcze zbyt często, pozostaje szeroko rozumiane społeczeństwo, czy raczej społeczność lokalna, która właściwie nie ma wiele do zaoferowania osobom starszym, bo te formy aktywności, które realizuje, dyktowane są raczej nawykowym myśleniem o staruszkach niż znajomością rzeczy i diagnozą rzeczywistości społecznej. Liczne badania potwierdzają to, że populacja ludzi starszych ulega ciągłym zmianom, że jest coraz bardziej sprawna. Nie można jednak zapominać, że obok tych sprawnych osób żyją także ci mniej sprawni, wymagający pomocy ze strony środowiska, a istniejące liczne ryzyka uzależniające osoby starsze od opiekunów czynią ich głównym podmiotem działań w zakresie lokalnej polityki społecznej.

Ważne jest aby osoby podejmujące decyzję o kształceniu się na kierunku gerantologicznym, nabywały wiedzę do:

- opieki nad chorym człowiekiem starym i życzliwego wspomaganie rodziny w tej opiece.
- do aktywności wszystkich tych osób starszych, które chcą się realizować na płaszczyznach pozarodzinnych
- aktywizacji seniorów i ich obecności w środowisku lokalnym, nie tylko jako pełnoprawnych uczestników lokalnych form działania, a także jako kreatorów tych zmian

- wolnych wyborów samych seniorów jako głównych twórców swojego życia i miejsca w rodzinie i społeczeństwie

Podsumowując kształcenie powinno zmierzać w kierunku:

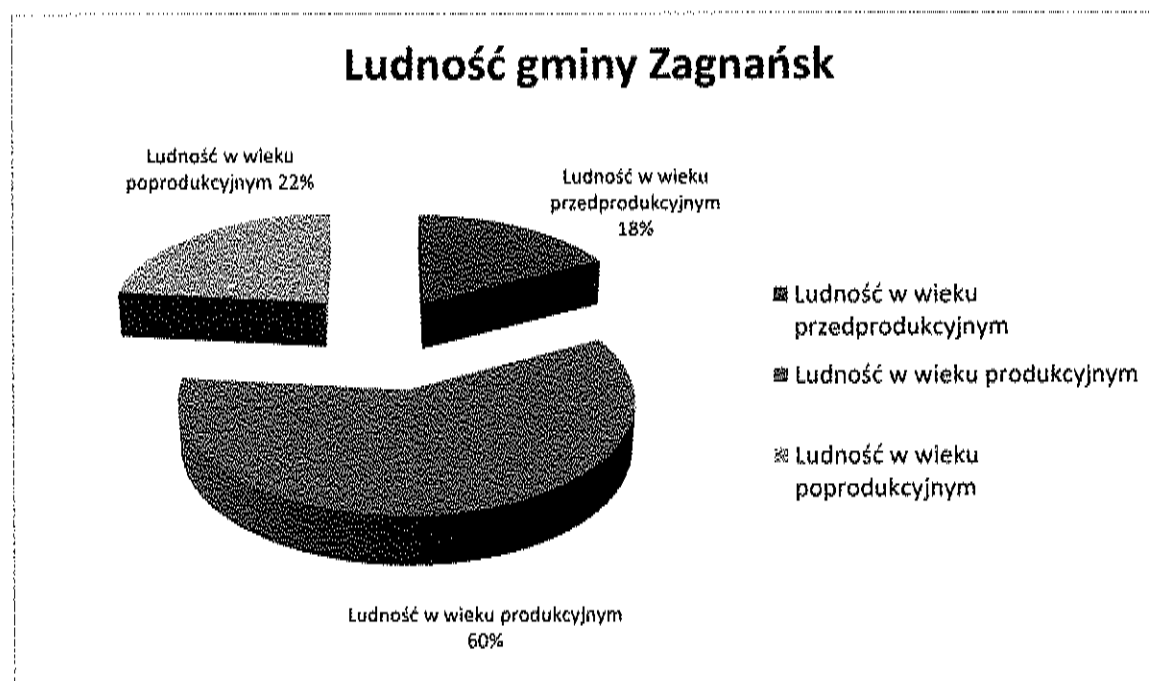
- opieki nad człowiekiem starszym, zwłaszcza we wszystkich trudnych i granicznych momentach jego życia, jak choroba i śmierć kogoś bliskiego
- aktywności społecznej i poszukiwaniu partnerów w środowisku lokalnym do jego realizacji, zarówno w wymiarze podmiotowym – gdzie osoby starsze są biorcami działań społecznych, jak i w wymiarze podmiotowym – gdzie seniorzy są głównymi realizatorami działań społecznych.

III. Diagnoza lokalna

1. Struktura demograficzna gminy Zagnańsk w latach 2014 – 2018.

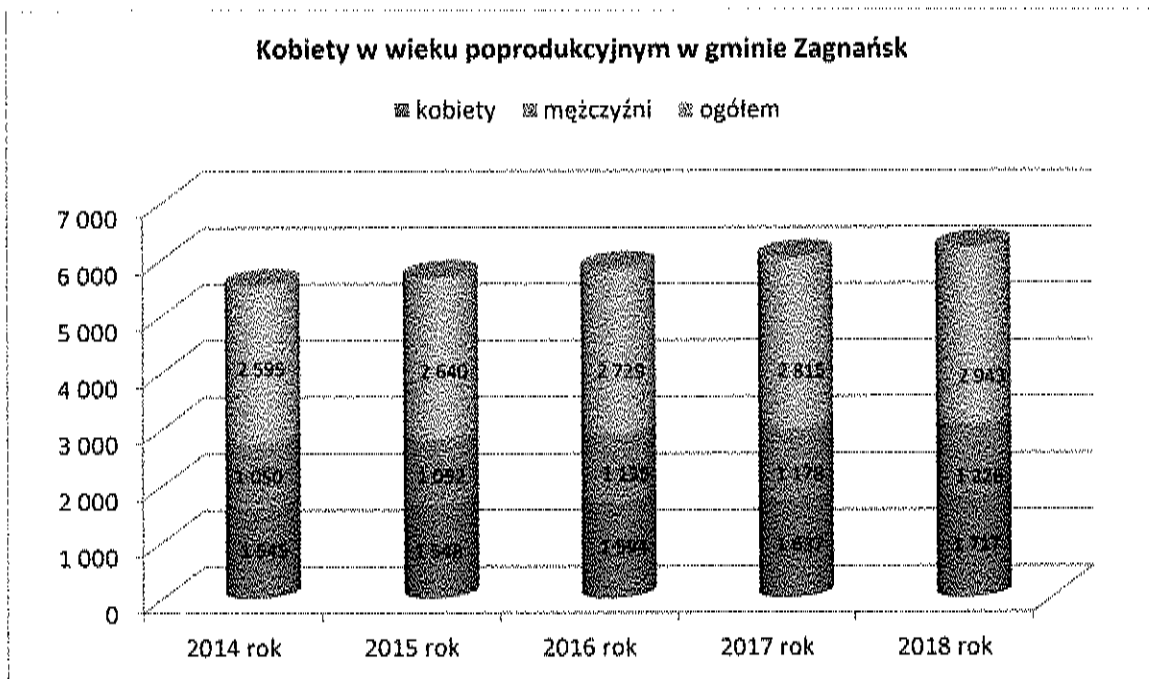
Według stanu na dzień 30 październik 2018 roku gmina Zagnańsk zamieszkała była przez 3100 osób w wieku 60+.

Wykres 1

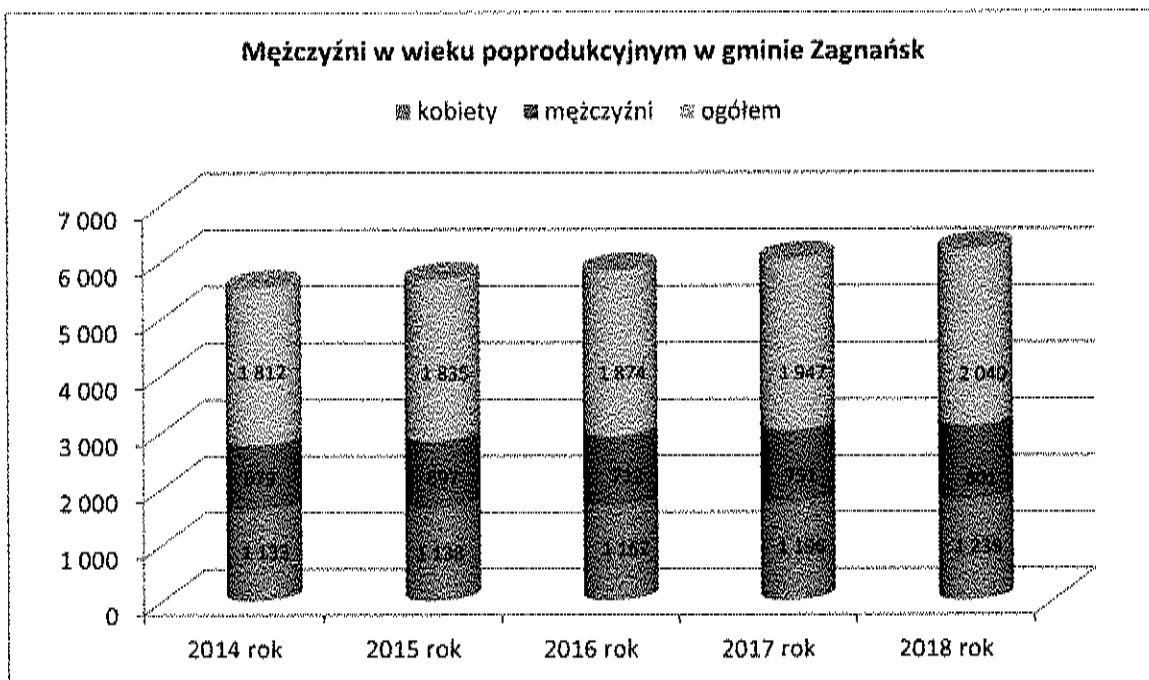
Źródło: Urząd Gminy w Zagnańsku stan na dzień 25.10.2018

Wykres 2

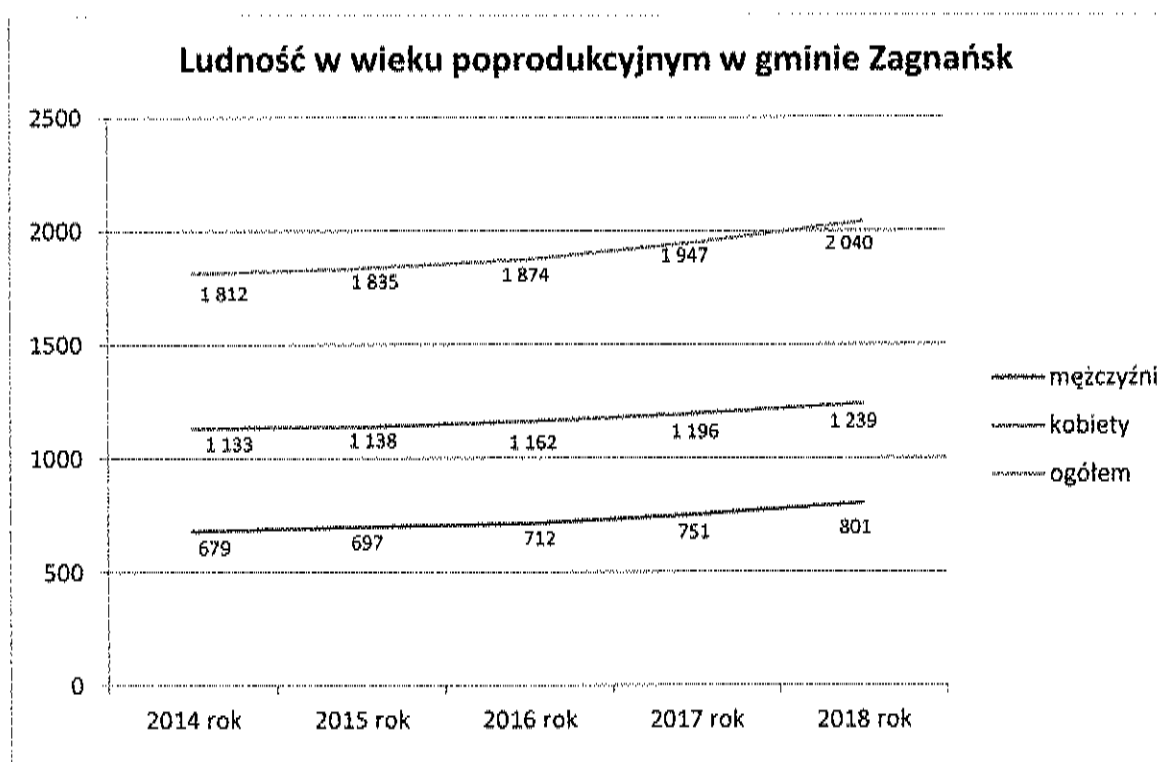
Źródło: Urząd Gminy w Zagnańsku stan na dzień 25.10.2018

Wykres 3

Źródło: Urząd Gminy w Zagnańsku stan na dzień 25.10.2018

Wykres 4

Źródło: Urząd Gminy w Zagnańsku stan na dzień 25.10.2018

Wykresy od Nr 1 do Nr 4 obrazują tempo starzenia się naszej społeczności lokalnej, zarówno w populacji mężczyzn, jak i populacji kobiet. Jest to zjawisko niepokojące i uzasadnia działania wspierające tej grupy mieszkańców gminy Zagnańsk.

IV. Zasoby i działania na rzecz seniorów w Gminie Zagnańsk.

1. Zadania realizowane przez Urząd Gminy w Zagnańsku, jednostki organizacyjne gminy, bibliotekę:

- wsparcie finansowe, rzeczowe i usługowe w ramach Pomocy realizowane przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Zagnańsku w tym: pomoc finansowa w szczególności na zakup leków i leczenie, pomoc w formie zasiłków na zakup żywności i opału, praca socjalna,
- dofinansowywanie działań realizowanych przez organizacje pozarządowe zrzeszające seniorów,
- udostępnianie pomieszczeń, sprzętu i środków transportu, znajdującego się w zasobach gminy, w celu realizowania zadań statutowych stowarzyszeń
- pomoc w zakresie informacji konsultacji prawnych
- pomoc psychologiczna oraz wspieranie grup samopomocowych
- wsparcie edukacyjne i programy kulturalno oświatowe realizowane w ramach Uniwersytetu III Wieku

2. Zadania realizowane przez organizacje pozarządowe, Kościół Katolicki:

- wsparcie dla seniorów w formie żywnościowej, rzeczowej i edukacyjnej

- integrowanie i aktywizowanie seniorów
- integracja wielopokoleniowa
- organizowanie wyjazdów krajoznawczych i pielgrzymek
- organizowanie imprez o charakterze kulturalnym.

V. Adresaci Gminnego Programu Wspierania Seniorów.

Adresatami „Gminnego Programu Wspierania Seniorów na lata 2019 – 2025” są mieszkańcy gminy Zagnańsk, którzy ukończyli 60 rok życia.

VI. Cele Programu i planowane przedsięwzięcia.

Cel I. Wyrównywanie szans i zapobieganie wykluczeniu społecznemu w gminie Zagnańsk.

Zadania

1. Koordynacja działań różnych instytucji i organizacji lokalnych świadczących usługi i pomoc na rzecz ludzi starszych.
2. Stałą poprawa jakości usług socjalnych na rzecz osób starszych.
3. Rozwój poradnictwa, wsparcia dla członków rodziny seniorów w celu intensyfikacji usług, podniesienie poziomu i efektywności świadczeń.
4. Poprawa dostępności informacji dla seniorów.

Cel II. Organizacja działań w ramach wsparcia socjalnego, ochrony zdrowia i profilaktyki zdrowotnej.

Zadania

1. Zwiększenie świadczonych usług opiekuńczych a także angażowanie rodzin do realizowania pomocy usługowej na rzecz starszych członków rodziny.
2. Wdrażanie wczesnej profilaktyki geriatrycznej.
3. Poprawa jakości usług medycznych i pomoc w dostępności do dobrej jakości usług medycznych dla seniorów.
4. Upowszechnianie profilaktyki gerontologicznej.
5. Poprawa dostępności informacji dla seniorów.
6. Promocja pozytywnych postaw wobec ludzi starszych, zwalczanie negatywnych stereotypów.
7. Informowanie oraz edukowanie seniorów o przysługujących im prawach i przywilejach.

Cel III. Aktywizacja społeczna seniorów.

1. Inicjowanie działań samopomocowych z udziałem seniorów (szczególnie w obrębie najbliższego środowiska zamieszkania).
2. Rozwój form pośrednich pomiędzy pomocą środowiskową a stacjonarną – Uniwersytet Trzeciego Wieku, domy dziennego pobytu seniora, kluby seniora.
3. Likwidowanie barier architektonicznych w środowisku lokalnym seniora, zwiększenie dostępności do instytucji publicznych.
4. Działania edukacyjne w zakresie nabywania kompetencji koniecznych do kontaktów z osobami starszymi w rodzinie (wyposażenie członków rodziny w podstawową wiedzę z zakresu gerontologii społecznej i geriatryi – szczególnie usługi pielęgnacyjne, jak również uwrażliwienie rodzin na potrzeby i oczekiwania seniorów.

5. Zwiększenie seniorom dostępu do usług publicznych, dóbr kultury, imprez sportowych, spotkań integracyjnych oraz ofert przedsiębiorców wyrażających chęć przystąpienia do programu dzięki wprowadzeniu, koordynacji i promocji systemu ulg w formie lokalnej lub ogólnopolskiej Karty Seniora.
6. Stosowanie oraz rozwijanie systemu ulg i zwolnień umożliwiających większy dostęp do ofert przygotowanej przez instytucje publiczne, w szczególności instytucje kultury i sportu. Organizowanie ogólnodostępnych imprez masowych, sportowych i kulturalnych, umożliwiających seniorom aktywny wypoczynek.

VII. Założone efekty Gminnego Programu Wspierania Seniorów.

1. Nabycie przez seniorów umiejętności niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania w społeczności lokalnej.
2. Wzrost kompetencji społecznych.
3. Wzrost wiedzy o uprawnieniach i procedurach, umożliwiających korzystanie z systemu zabezpieczenia społecznego.
4. Zwiększenie wrażliwości otoczenia społecznego na potrzeby seniorów.
5. Wzmocnienie więzi społecznych w środowisku lokalnym poprzez uczestnictwo w działaniach na rzecz społeczności, w szczególności wolontariat seniorów.
6. Zwiększenie poczucia bezpieczeństwa seniorów.
7. Wspieranie rodzin poprzez świadczenie usług opiekuńczych dla seniorów w miejscu zamieszkania.
8. Wzrost aktywności osób starszych.
9. Powstanie sieci organizacji (środowiskowych, lokalnych) wzajemnie wspierających seniorów.
10. Podniesienie poziomu jakości i efektywności świadczonych usług na rzecz seniorów.
11. Zwiększenie liczby wolontariuszy działających na rzecz seniorów.
12. Angażowani seniorów do działań na rzecz społeczności lokalnej.
13. Poprawa jakości życia seniorów.

VIII. Źródła finansowania Gminnego Programu Wspierania Seniorów.

Zadania realizowane w ramach Gminny Program Wspierania Seniorów na lata 2019 – 2025 finansowane będą ze środków finansowych pochodzących z:

- budżetu własnego gminy,
- Europejskiego Funduszu Społecznego
- budżetu państwa
- funduszy celowych
- programów regionalnych
- z innych źródeł.

IX. Monitoring i ewaluacja Gminnego Programu Wspierania Seniorów.

1. Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zagnańsku corocznie przedstawi Radzie Gminy Zagnańsk sprawozdanie z realizacji „Gminnego Programu Wspierania Seniorów na lata 2019 – 2025”.

Sprawozdanie będzie uwzględniało:

- liczbę seniorów – mieszkańców gminy Zagnańsk, biorących udział w różnych formach aktywizacji i integracji
- liczbę działań realizowanych na rzecz i we współuczestnictwie seniorów
- liczba wydanych mieszkańcom gminy Kart Seniora
- liczba przedsiębiorców oferujących ulgi dla posiadaczy Karty Seniora.

2. Program może być modyfikowany w oparciu o rozeznane potrzeby i aktualną diagnozę.

X. Realizatorzy Gminnego Programu Wspierania Seniorów.

1. Samorząd lokalny
2. Urząd Gminy w Zagnańsku
3. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Zagnańsku
4. Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji
5. Gminna Biblioteka Publiczna
6. Publiczne i niepubliczne placówki ochrony zdrowia
7. Placówki oświatowe
8. Kościoły i organizacje kościelne
9. Lokalne media
10. Organizacje pozarządowe
11. Lokalni i ponadlokalni przedsiębiorcy
12. Mieszkańcy gminy Zagnańsk.

XI. Podsumowanie

Proponowany w „Gminnym Programie Wspierania Seniorów na lata 2019 – 2025” system wspierania osób w wieku 60+ oparty jest na aktualnej diagnozie mieszkańców gminy Zagnańsk.

Program będzie poddawany okresowej weryfikacji i niezbędnym modyfikacjom. Jest to dokument otwarty, wymagane jest jego uaktualnianie i adaptowanie do zmian zachodzących w otoczeniu. Zarówno wiedza, jak też rozpoznawanie i wybór celów nie są niezmiennie. Nawet jeśli cele zostały wybrane prawidłowo, to ich osiągnięcie otwiera nowe horyzonty, a zmienny w czasie układ uwarunkowań stwarza nowe i wymagające odpowiedzi wyzwania.

Działania podejmowane w czasie realizacji Programu będą uwzględniały potrzeby osób starszych i ich opiekunów. Posłużą rozwojowi i doskonaleniu usług jak również budowaniu pozytywnego wizerunku starszej generacji jako grupy współuczestniczącej w życiu społeczności lokalnej. Wpłyną także na zmianę stosunku młodszego pokolenia do starszej generacji, w istotny sposób przyczynia się do poprawy jakości życia osób starszych.

PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY
Urszula Woźniak